

# Лаодикија — број пет

## *Последња три*

Jeff Pippenger

2023-09-03

У идеалном случају, седам цркава и седам печата треба разумети као паралелне симболе који представљају унутрашње и спољашње токове исте историје. Такође је важно запазити да, када се разматрају последње три цркве и последња три печата, историјска линија која представља прогресивну историју није примарни предмет тих симбола. Када се цркве примењују у контексту паралелних историја, напредовање историје јесте суштински елемент симболизма, али то није случај када се последње три цркве и печата разматрају као симбол сами за себе.

Последње три цркве, као симбол, говоре о односу трију група и о динамици међусобног деловања трију група богослужитеља које представљају разне цркве. Последња три печата поистовећују Божји народ онако како га представљају Мојсије и Илија. Илија представља сто четрдесет и четири хиљаде, а Мојсије праведне мртве.

И кад отвори пети печат, видех под жртвеником душе побијених за реч Божју и за сведочанство које држаху; и повикаше гласом великим говорећи: Докле, Господару свети и истинити, не судиш и не светиш крв нашу на онима што живе на земљи? И бише дате свакоме од њих беле хаљине; и би им речено да почину још мало времена, док се не наврши број њихових саслужитеља и браће, који има да буду побијени као и они. И кад отвори шести печат, и гле, настаде велики земљотрес; и сунце постаде црно као врећа од кострети, и месец постаде као крв; и звезде небеске падоше на земљу, као што смоква збацује своје незреле плодове кад је затресе силан ветар. И небо се измакну као свитак кад се савије; и свака гора и острво покренуше се са својих места. И цареви земаљски, и великаши, и богаташи, и војводе, и силни, и сваки роб, и сваки слободњак, сакрише се по пећинама и по стенама горским; и говораху горама и стенама: Падните на нас, и сакријте нас од лица Онога који седи на престолу, и од гнева Јагњетова; јер дође велики дан гнева његова, и ко може опстати? Откривење 6:9–17.

Sestra Vajt nas obaveštava da se peti pečat odnosi na „razdoblje vremena u budućnosti“. Stihovi petog pečata postavljaju pitanje kada će Bog suditi papstvu zbog ubijanja Božjeg naroda tokom mračnog srednjeg veka. Odgovor je dat da će u „poslednjim danima“ Bog suditi papstvu zbog tih ubistava, a takođe i zbog druge grupe papskih mučenika koji će takođe biti ubijeni od strane papstva tokom krize zakona o nedelji.

„И када је отворио пети печат... [Откривење 6:9–11]. Овде су Јовану били приказани призори који нису били стварност, већ оно што ће бити у једном раздобљу времена у будућности.“ Manuscript Releases, volume 20, 197.

Надахнуће такође потврђује да су душе под олтаром, које желе да знају када ће Бог судити папству, повезане са два гласа анђела који обасјава земљу својом славом у осамнаестом поглављу Откривења.

„Када је пети печат био отворен, Јован Откривитељ је у виђењу видео под олтаром скупину оних који беху побијени за Реч Божју и сведочанство Исуса Христа. После овога уследили су призори описани у осамнаестој глави Откривења, када су они који су верни и истинити позвани да изађу из Вавилона. Откривење 18:1–5 наведено.“  
Manuscript Releases, volume 20, 14.

У осамнаестом поглављу Откривења суд над католицизмом је двострук, јер је ту и тада она кажњена не само због оних које ће убити у „последњим данима“, него и због жртава убиства током мрачног доба папске владавине.

И чух други глас с неба где говори: Изађите из ње, народе мој, да не будете саучесници у њеним гресима и да не примите од њених зала. Јер су њени греси допрли до неба, и Бог се опоменуо њених безакоња. Узвратите јој као што је она вама узвратила, и удвостручите јој двоструко по њеним делима; у чаши коју је напунила напуните јој двоструко. Откривење 18:4–6.

Шести печат пружа једну од класичних библијских илустрација догађаја који непосредно претходе Другом Христовом доласку током седам последњих зала. Она се завршава уводом у седмо поглавље Откривења, које даје одговор на питање постављено у последњем стиху шестог печата: „ко може опстати?“ Постоје две групе које ће стајати као Божји барјак у кризи закона о недељи, која се завршава када наступе седам последњих зала. Те две групе су сто четрдесет и четири хиљаде, које представља Илија, и „велико мноштво“, које представља Мојсије. Ова два симбола, Мојсије и Илија, раније су била препозната као они који стоје на крају света, јер су обојица стајали са Христом на Гори преображења.

Првој групи папских мученика из Мрачног доба дате су беле хаљине, а друга група, за коју им је речено да чекају док се та група не попуни, јесте „велико мноштво“ које такође носи беле хаљине. Пети и шести печат не излажу паралелну историју пете и шесте цркве, већ сведоче о двема групама које се подижу као застава за Господа у „последњим данима“. Те две групе су они који објављују поруке два гласа у осамнаестој глави Откривења. Порука која се тада објављује праћена је изливањем Светога Духа, како је то предочено историјом Педесетнице и историјом Поноћног поклича на почетку адвентизма.

„Анђео који се сједињује у објављивању поруке трећег анђела треба да осветли сву земљу својом славом. Овде је проречено дело светских размера и необичне силе. Адвентни покрет од 1840–44. био је славно пројављивање Божје силе; порука првог анђела била је однета до сваке мисионарске станице у свету, а у неким земљама постојало је највеће верско интересовање какво је у било којој земљи виђено још од Реформације шеснаестог века; али све то треба да буде надмашено моћним покретом под последњим упозорењем трећег анђела.

„Delo će biti slično onome na Dan Pedesetnice. Kao što je „rani dažd“ dat, izlivanjem Svetoga Duha na početku jevanđelja, da učini da dragoceno seme nikne, tako će „pozni dažd“ biti dat na njegovom svršetku radi sazrevanja žetve. „Tada ćemo poznati, ako nastavimo da poznajemo Gospoda: izlazak je Njegov pripravan kao zora; i doći će nam kao dažd, kao pozni i rani dažd na zemlju.“ Oseja 6:3. „Radujte se, dakle, sinovi Sionski, i veselite se u Gospodu Bogu svojem; jer vam je dao rani dažd umereno, i učiniće da siđe za vas dažd, rani dažd i pozni dažd.“ Joil 2:23. „U poslednje dane, govori Bog, izliću od Duha svojega na svako telo.“ „I biće: svaki koji prizove ime Gospodnje spašće se.“ Dela apostolska 2:17, 21.

„Велико дело јеванђеља не треба да се заврши са мањим пројављивањем силе Божје него што је обележило његов почетак. Пророштва која су се испунила у изливању ране кише на почетку јеванђеља, треба поново да се испуне у позној киши на његовом свршетку. То су „времена освежења“ на која је апостол Петар унапред указивао када је рекао: „Покајте се, дакле, и обратите се да се очистите од греха својих, да дођу времена освежења од лица Господњег, и да пошље унапред одређенога вам Христа Исуса.“ Дела 3:19, 20.“ Велика борба, 611.

Након што шести печат покреће питање које уводи Илију и Мојсија, представљене у седмом поглављу Откривења, отвара се седми печат и описује изливање Светога Духа на те две групе. Треба запазити да је у том опису тишина за пола часа. Изливање позног дажда, представљено отварањем седмог печата, обухвата раздобље тишине.

И кад отвори седми печат, настаде тишина на небу око пола часа. И видех седам анђела који стајаху пред Богом; и дадоше им се седам труба. И други анђеоло дође и стаде код жртвеника, држећи златну кадионицу; и би му дато много тамјана, да га принесе са молитвама свих светих на златни жртвеник који беше пред престолом. И дим тамјана, који узлажаше са молитвама светих, уздиже се пред Бога из руке анђелове. И анђеоло узе кадионицу, и напуни је огњем са жртвеника, и баци је на земљу; и настадоше гласови, и громови, и муње, и земљотрес. Откривење 8:1–5.

Као што је управо запажено у одломку из Велике борбе, позни дажд почиње да се излива када силни анђеоло сиђе и обасја земљу својом славом. Позни дажд је отпочео када су „велике зграде Њујорк Ситија биле срушене“ 11. септембра 2001. године.

„Одакле долази тврдња коју сам наводно изрекла да Њујорк треба да буде збрисан плимним таласом? То никада нисам рекла. Рекла сам, док сам посматрала како се тамо уздижу велике зграде, спрат за спратом: ‘Какви ће се страшни призори одиграти када Господ устане да силно потресе земљу! Тада ће се испунити речи Откривења 18:1–3.’ Читаво осамнаесто поглавље Откривења представља упозорење о ономе што долази на земљу. Али немам никакву посебну светлост у погледу онога што долази на Њујорк, осим што знам да ће једнога дана велике зграде тамо бити оборене преокретањем и превртањем Божје силе. Из светлости која ми је дата, знам да је разорење у свету. Једна реч од Господа, један додир Његове силне моћи, и ове масивне грађевине ће пасти. Одиграће се призори чију страхоту не можемо ни замислити.“ Review and Herald, July 5, 1906.

Дана 11. септембра 2001. позни дажд је почео да пада, и изливање тог дажда пада на оне које представљају Илија и Мојсије, и укључује време тишине. Време тишине за Мојсија и Илију такође је представљено у једанаестом поглављу Откривења, где су Мојсије и Илија, та два пророка која су мучила свет, била „убијена“ на улицама. Али после три и по дана изашли су из хоривске пећине и узнели се на небо. У историји позног дажда порука, представљена том двојицом весника, бива убијена и избачена на улицу, али не и сахрањена све док не васкрсне. Ово је једна од основних истина које Лав из племена Јудина сада скида с печата.

Последња три печата поистовећују завршни покрет Божјег народа, представљен Илијом и Мојсијем. Тај покрет умире и васкрсава. То је покрет, јер је адвентизам започео покретом који је трајао до 1863. године, када су оставили по страни прву истину коју је Вилијам Милер био наведен да препозна. Године 1863. покрет се окончао, јер су 1863. године правно постали црква. Алфа и Омега истрајава у томе да, ако је започео Свој остатак народа као покрет, тако ће га и окончати као покрет.

Сада смо завршили преглед седам цркава и седам печата. У последња три печата видимо две класе откупљених које су представљене Мојсијем и Илијом. Сви ти печати сведоче о моћном анђелу из Откривења осамнаест. Када је сишао 11. септембра 2001, две класе откупљених ушле су у процес прочишћења који је осмишљен да разоткрије и раздвоји две класе поклоника унутар покрета на крају адвентизма, како је то било предсказано покретом на почетку адвентизма. Данило показује да једна од тих класа, коју он назива безбожнима, неће разумети умножење знања, док ће мудри разумети. Матеј нас обавештава да се за девицу која нема разумевање знања које је било отпечаћено каже да је луда. Мудре девице показују у кризи о поноћи да су разумеле и да поседују умножење знања. Мудри и луди представљени су црквом у Филадельфији или црквом у Лаодикији. Безбожне, луде девице Лаодикије треба да буду избљуване из уста Господњих, а мудри примају Божје име, или Његов карактер, на својим челима. Ако шеста црква, Филадельфија, представља мудре, како онда седма црква, Лаодикија, представља безбожне? Ако је то тако, онда је редослед нарушен, зар не? Одговор се, наравно, разрешава кроз Алфу и Омегу.

На почетку првог именованог Божјег народа, древног Израиља, Мојсије је био праслика Христа на крају тог именованог народа.

Јер Мојсије заиста рече оцима: Пророка ће вам подигнути Господ Бог ваш између браће ваше, као мене; њега слушајте у свему што вам каже. И догодиће се да ће се свака душа која не послуша тога Пророка истребити из народа. Дела апостолска 3:22, 23.

На крају првог именованог Божјег народа, Јован Крститељ био је Илијин весник који је припремио пут за Христов први долазак. Исус ће затим принети Своју жртву на крсту и после тога отпочети Своју првосвештеничку службу у Светињи небеског светилишта. На почетку другог именованог Божјег народа, савременог Израиља, Вилијам Милер био је Илијин весник који је припремио пут за Христов Други долазак. Исус је тада изненада дошао у Светињу над светињама и отпочео суд. На крају другог именованог Божјег народа, последњи Илијин весник припремио је пут да Христос започне раздобље суда живима,

завршетак Своје службе као Небески Првосвештеник и Свој Други долазак.

Вилијам Милер симболизује не само гласника, него и покрет са којим је био повезан.

„Са дрхтањем, Вилијам Милер почео је да народу открива тајне царства Божјег, водећи своје слушаоце кроз пророчанства до другог Христовог доласка. Са сваким напором задобијао је већу снагу. Као што је Јован Крститељ објавио први долазак Исуса и припремио пут за Његов долазак, тако су Вилијам Милер и они који су му се придружили објављивали други долазак Сина Божјег....“

„Хиљаде су биле наведене да пригрле истину коју је проповедао Вилијам Милер, а слуге Божје биле су подигнуте у духу и сили Илијиној да објављују поруку.“ Early Writings, 229, 230, 233.

На почетку дrevнога Израилја Бог је позвао Мојсија, који је примio чetrdeset godina iskvarenog obrazovanja u Egiptu, zbog čega je bilo potrebno četrdeset godina života u pustinji u nastojanju da se uticaj Egipta ukloni iz njegovog karaktera. Četrdeset godina nakon svog rođenja, shvatajući da je izabran da izvede Božji narod iz Egipta, Mojsije je upotrebio ljudsku snagu da ubije Egipćanina. Četrdeset godina kasnije, kod gorućeg žbuna, usprotivio se Božjem pozivu. Pošto je konačno prihvatio poziv, zanemario je zapovest da obreže svoga sina sve dok mu nije zaprećeno smrću. Na granici Obećane zemlje pobunio se i udario u Stenu po drugi put. Na početku drevnoga Izrailja, Mojsije je posedovao crte karaktera Laodikijca. Uprkos tome, ipak je ispunio svoj uzvišeni i sveti poziv, uključujući i tipsko predstavljanje Hrista na kraju drevnoga Izrailja. Hristos, koji se borio sa sitničavim Jevrejima, ili onima koji su govorili da su Jevreji, a nisu bili, predstavljao je karakter Filadelfijca. Na početku drevnoga Izrailja Mojsije je predstavljao Laodikijca kojem su bili potrebni zlato, očnja mast i bele haljine. Na kraju je Hristos Filadelfijac.

На почетку адвентизма, Вилијам Милер, представљен онима неколицини у Сарду који нису окаљали своје хаљине, представљао је Филадельфијца, као што је то био случај и са покретом повезаним с њим. На крају адвентизма, покрет који је 1989. године препознао време краја био је исто толико лаодикијски колико је то био и Мојсије. Милеритски покрет представља праслику покрета Future for America, уз пророчку ограду да се први покрет испунио кроз Филадельфијце у време Филадельфије, а последњи покрет се испуњава кроз Лаодикијце у време Лаодикије.

Ја сам сведок већег дела пророчке историје овога покрета од 1989. године него иједна друга особа повезана са историјом Future for America, и сведочим да сам лично прошао кроз ту историју, почев од 1989. године па надаље, као потврђени лаодикијски адвентиста. На том путу има много душа које би потврдиле моје сведочанство. Такође могу са сигурношћу посведочити да су они који су били повезани са покретом на крају адвентизма такође били потврђени лаодикијски адвентисти. Први именовани народ почиње са једним Лаодикијцем који постаје Филадельфијац и завршава се Филадельфијцем. Други именовани народ почиње са Филадельфијцем и завршава се Лаодикијцем који је позван да постане Филадельфијац. То је обележје Алфе и Омеге.

Упркос бедној, јадној духовној слепоћи вође и оних који су му се придружили, Бог је ипак управљао и надзирао пророчке путоказе који су се одиграли од 1989. године до сада. Упркос духовној наготи и сиромаштву вође и оних који су му се придружили, Бог је и даље управљао распечаћивањем истина које је сматрао за сходно да распечати. У Својој милости, која никада није одвојена од Његове „истине“, Он је устројио процес очишћења који је омогућио да један Лаодикејац умре и потом буде васкрснут као Филадельфијац. Та смрт и васкрсење били су предочени у лику писаца књига Данила и Откривења, који су обојица били симболично убијени и васкрснути. Јован је био васкрснут из смрти бацања у катао врелог уља, а Данило из јаме гладних лавова. Тако две књиге, које су једна књига, дају нагласак симболу смрти и васкрсења као делу поруке која се сада распечаћује.

Како се покрет у „последњим данима“ истражног суда (који је био предображен Милеритским покретом) приближавао свршетку времена, Бог је одредио да вођа и покрет буду убијени, а потом васкрснути. У контексту седам цркава, Лаодикија је била убијена 18. јула 2020. и биће васкрснута као Филадельфија пре надолazeћег недељног закона. Васкрсли покрет биће од седам цркава, али ће бити осми. Покрет ће бити осми, то јест од седам.

Ова пророчка тајна поткрепљена је у књизи Откривења на основу неколико сведока, премда до сада није била препозната. У овом временском раздобљу сада улазимо у пробу иконе звери, за коју нам сестра Вајт казује да је проба која долази пре недељног закона. Управо при недељном закону печат Божји бива утиснут на Филадельфијце те историје. Али они морају проћи пробу иконе звери која долази пре него што се време милости затвори.

„Господ ми је јасно показао да ће лик звери бити начињен пре него што се заврши време милости; јер то треба да буде велика проба за Божји народ, којом ће бити одлучена њихова вечна судбина. Ваш став је таква збрка недоследности да ће само малобројни бити преварени.“

„У Откривењу 13 ова тема је јасно изложена; [Откривење 13:11–17, наведено].“

„Ово је проба коју Божји народ мора имати пре него што буде запечаћен. Сви који су доказали своју оданост Богу држањем Његовог закона и одбијањем да прихвате лажну суботу, сврстаће се под заставу Господа Бога Јехове и примиће печат живог Бога. Они који напусте истину небеског порекла и прихвате недељну суботу, примиће жиг звери“  
Manuscript Releases, volume 15, 15.

У овој садашњој историји, два рога која су раније била поистовећивана са републиканизмом и протестантизмом већ су се изменила у демократију и отпаднички протестантизам. Када се та два рога у потпуности сједине, тада образују једну силу, један рог. У том истом раздобљу, Бог ће препознати и уздићи истински рог протестантизма да упозори против lika звери. Та два рога теку упоредо један с другим све док Сједињене Државе не престану да буду шесто царство библијског пророчанства.

Откривење седамнаесте главе поистовећује да је троструки савез аждаје (Уједињених нација), звери (папске силе) и лажног пророка (Сједињених Америчких Држава) сила која је осма глава, и која је од седам глава. Тих седам глава јесу царства библијског пророштва,

почевши од Вавилона, затим Мидо-Персије, Грчке, а потом паганског Рима. Потом је пето царство папски Рим, који је пророчки примио смртну рану 1798. године. У том тренутку историје шесто царство библијског пророштва, Сједињене Америчке Државе, узашло је на престо све док не буде збачено ускоро долазећим законом о недељи.

Уједињене нације ће тада бити приморане силом која присиљава цео свет да подигне лик звери. У том тренутку и шесто царство је такође задобило смртоносну рану, али ће Сједињене Америчке Државе тада приморати цео свет да прихвати њихово вођство над Уједињеним нацијама и захтевати да прихвате и морални ауторитет папства да управља троструким савезом.

И заводи у заблуду оне који живе на земљи знацима које му беше дано да чини пред зверју, говорећи онима који живе на земљи да начине лик звери која беше рањена мачем, и оживе. И беше му дано да да дух лику звери, да лик звери и говори, и учини да буду побијени сви који се не би поклонили лику звери. Откривење 13:13, 14.

Једина дефиниција „иконе звери“ у надахнућу јесте да она представља сједињење цркве (папске силе) и државе (Уједињених нација, при чему Сједињене Државе управљају осталих девет царева). Језавеља је папска сила; Ахав су Сједињене Државе, које су цар над десет северних племена.

Када Сједињене Државе падну под недељним законом, Тир (папство), који је био заборављен од 1798. године, бива „поменут“, и она почиње своје заводљиве песме. Због финансијског слома, представљеног као „национална пропаст“ у списима Елен Вајт, Сједињене Државе бивају принуђене да окупе цео свет како би се суочиле са библијском силом која окреће руку свакога човека против њега. Та сила је ислам, као што је представљено Исмаилом, праоцем ислама.

И анђео Господњи рече јој: Ево, затруднела си, и родићеш сина, и надени му име Исмаило; јер је Господ чуо невољу твоју. А он ће бити дивљи човек; рука ће његова бити против свакога, и рука свакога против њега; и живеће пред лицем све браће своје. 1. Мојсијева 16:11, 12.

Сједињене Државе ступају у савез са осталих девет царева, преузимајући водећи положај. То чине само за кратко време, а потом ће настојати да папска власт постане глава свега тога, као што је Језавеља управљала Ахавом.

Тако троструки савез аждаје, звери и лажног пророка заједно полази ка Армагедону. Број осам представља васкрсење, а царство за које је у пророчанству забележено да је примило смртоносну рану било је пето царство, папска власт. Када папство буде васкрснуто, оно постаје осмо царство и њему се даје власт над троструким савезом; и то осмо царство јесте она једна глава од седам царстава која је означена као она која је примила смртоносну рану, али надахнуће такође указује и на исцељење те смртоносне ране.

„Како се приближавамо последњој кризи, од пресудне је важности да међу Господњим оруђима постоје склад и јединство. Свет је испуњен буром, ратом и раздором. Ипак, под

једном главом — папском влашћу — народи ће се ујединити да се супротставе Богу у личности Његових сведока. Тај савез учвршћује велики отпадник. Док настоји да своја оруђа уједини у ратовању против истине, он ће радити на томе да њене заступнике подели и расеје. Љубомора, зло подозрење, злоречје, он подстиче да би произвео неслогу и раздор.“ Testimonies, volume 7, 182.

Пето царство, шесто царство и седмо царство до тог тренутка сви су изгубили своја појединачна царства, те су њихова одговарајућа царства сва заједно васкрснута као једно царство састављено од три дела, кривотворећи тројни састав Божанства.

Шесто царство, које почиње са два рогу налик на јагње, а завршава се као један рог који говори као аждаја, поседује пророчку одлику папске власти, јер постаје икона звери. Управо је звер, папска власт, првенствено представљена као васкрсло осмо царство које беше од седморице. Али, иако је папска власт та која најнепосредније испуњава пророчку загонетку да је осмо од седморице, Сједињене Државе образују лик папства и стога пророчки испољавају исте одлике као папска власт.

Сједињене Државе су отпочеле 1798. године, када је, према Исаји двадесет трећој глави, Тир, папска сила, требало да буде заборављен до краја шестог царства. Година 1798. била је време свршетка за милерите, на почетку адвентизма. До пролећа 1844. године, милеритски адвентизам је прихватио плашт протестантизма, који тече упоредо са рогом републиканизма што представља владу Сједињених Држава. Два рога су на истој звери, те стога кроз историју напредују заједно. Почетак и завршетак адвентизма теку упоредо са републиканским рогом. Историја од 1798. године, па све док протестанти нису одбацили поруку првог анђела, била је раздобље у којем је Бог успостављао тај протестантски рог. Учинио је то кроз процес испитивања, као што је учинио и са републиканским рогом. О упоредним роговима има се много тога рећи, али не сада.

Републикански рог чини блуд са отпадничким протестантизмом, а не са истинским протестантским рогом, јер је истински рог Невеста Јагњетова и она је девица. Од времена краја 1989. године било је седам председника. Шести од тих председника задобио је смртоносну рану управо у оној години у којој је и покрет на крају адвентизма такође задобио смртоносну рану. Осми председник од времена краја 1989. године биће онај који је задобио смртоносну рану која је исцељена. Он мора бити председник који је од седморице. У исто време, 2020. године, када је шести председник задобио своју смртоносну рану, убијен је и рог који сада носи протестантски плашт. Као са зверју католицизма, и као са ликом звери отпадничког протестантизма, тако и са истинским рогом протестантизма. Рог протестантизма представљен је као шеста црква, која постаје осма, али је од седам.

Када испитујете ове тврдње, имајте на уму да ће порука која је запечаћена до непосредно пре затварања времена милости сасвим сигурно бити изложена у оквиру начела да почетак осликава свршетак. Та порука биће изложена методом „историцизма“, који користи библијску историју усклађену са светском историјом да би се препознао крај света. Та порука ниче из земље.

Истина ће никнути из земље, и правда ће погледати с небеса. И Господ ће дати оно што је добро, и земља наша даће род свој. Правда ће ићи пред Њим, и поставиће нас на пут стопа Његових. Псалми 85:11–13.

Није реч само о томе да је земља у том одломку означена као „земља“. Одломак у Псалмима не само да поистовећује „земљу“ са звери „из земље“ из тринаесте главе Откривења, него и запажа да „истина“ „ниче“ из земље.

„Који је народ Новог света 1798. године израстао у силу, дајући обећање снаге и величине и привлачећи пажњу света? Примена овог симбола не допушта никакву сумњу. Један народ, и само један, одговара одредницама овог пророчанства; оно недвосмислено упућује на Сједињене Америчке Државе. Изнова и изнова су говорник и историчар, описујући успон и развитак овог народа, несвесно употребљавали мисао, готово саме речи, светог писца. Звер је виђена како ‘излази из земље’; а, према преводиоцима, реч овде преведена као ‘излази’ дословно значи ‘расти или никнути као биљка.’“ Велика борба, 440.

Сједињене Државе су звер из земље која „израста“. Стога, када испитујете тврдње изнете у овим чланцима, надахнуће указује да ће порука бити заснована на томе да је крај илустрован почетком, да ће бити постављена у контексту историјске линије на историјску линију, и да мора доћи од гласа у Сједињеним Државама. Наравно, унутар Сједињених Држава постоје и лажни гласови, али према и на основу ауторитета Божје Речи сваки весник или служба који се налази изван Сједињених Држава, или има своје порекло изван њих, представља лажну светлост. Адвентизам је започео у Сједињеним Државама гласом једног човека и покретом успостављеним у Сједињеним Државама. Исус крај једне ствари илуструје почетком те ствари.

Ко има ухо, нека чује шта Дух говори црквама.